

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ 2 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ Γ7 (Α΄- Γ΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)

ΟΔΗΓΙΕΣ

Στη συνέχεια, σας δίνεται ένα κείμενο που αναφέρεται στο φαινόμενο της παιδικής εργασίας. Αφού το διαβάσετε:

1. Να απαντήσετε στις ερωτήσεις που σας δίνονται. Μπορείτε, αν το επιθυμείτε, να χωριστείτε σε δύο υποομάδες και να μοιράσετε μεταξύ σας τα κείμενα και τις ερωτήσεις, στις οποίες θα απαντήσει η κάθε υποομάδα. Οι ερωτήσεις είναι κοινές και για τις δύο ιστορίες.
2. Να γράψετε ένα πολύ σύντομο κείμενο, το οποίο θα περιλαμβάνει λίγες πληροφορίες για τις ιστορίες των παιδιών και, συνοπτικά, τις απαντήσεις που δώσατε στις ερωτήσεις. Το κείμενο θα αρχίζει έτσι: «Η ομάδα μας ασχολήθηκε με τις περιπτώσεις των... η ιστορία των οποίων έχει ως εξής...», και θα ακολουθούν οι απαντήσεις στις ερωτήσεις.
3. Να ορίσετε μεταξύ σας 1 άτομο για την παρουσίαση του τελικού κειμένου σας. Σε τυχόν ερωτήσεις των άλλων ομάδων μετά την παρουσίασή σας να είστε έτοιμοι να απαντήσετε όλοι.
4. Πριν την παρουσίασή σας να τοποθετήσετε τις πινέζες σας στο χάρτη.
5. Ο χρόνος που έχετε στη διάθεσή σας είναι έως το τέλος της διδακτικής ώρας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 1.

(Έρημος Σαχάρα, σήμερα)

Την καμήλα μου την λένε Ασσάλα. Δεν είναι δική μου, ανήκει στο καραβάνι, όμως εγώ την ταΐζω και τη χαϊδεύω ανάμεσα στ' αυτιά. Είναι πανέξυπνη, πολύ δυνατή και αντέχει βδομάδες χωρίς νερό. Αύριο θα διασχίσω την έρημο για πρώτη φορά, μαζί με την Ασσάλα και το υπόλοιπο καραβάνι. Όλοι οι άντρες του Τιμποκτού όταν ήταν στην ηλικία μου διέσχισαν την έρημο ψάχνοντας αλάτι στα ορυχεία της Ταουντένι. Τώρα ήρθε η σειρά μου. Το αλάτι είναι το χρυσάφι μας...

Έπειτα από δέκα ώρες πορείας, ήλιος και άμμος παίζουν με τα μάτια μου. Εκείνα που νομίζω πως είναι μίλια μακριά εμφανίζονται λίγα μόλις βήματα κοντά μας. Κι αυτά που νομίζω δίπλα μου είναι εξαφανισμένα πέρα απ' τους αμμόλοφους. Η έρημος είναι ψεύτρα... προχωράμε μέσα στην έρημο. Αραιά και πού συναντάμε κάποιο κουφάρι ζώου. Το προσπερνάμε αμίλητοι, οι άλλοι γιατί έχουν συνηθίσει την εικόνα, εγώ γιατί δεν έχω τι να πω...

Μόλις φτάνουμε στον προορισμό μας, βλέπω με έκπληξη δεκάδες καραβάνια, εκατοντάδες καμήλες και ανθρώπους που έχουν μαζευτεί κοντά στη λίμνη για να μαζέψουν και να φορτώσουν το αλάτι... Να μαζεύεις αλάτι δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση. Πρώτα σπάμε την κρούστα αλατιού που σκεπάζει τη λίμνη, μαζεύουμε τα κομμάτια και τα στοιβάζουμε σε σωρούς ανά επτά κιλά. Μετά τα φορτώνουμε στις καμήλες μας.

Ενώ ετοιμαζόμαστε να φύγουμε, νέα καραβάνια παίρνουν τη θέση μας, που διέσχισαν κι αυτά την έρημο για να φτάσουν ως εδώ. Επόμενος σταθμός το παζάρι, όπου θα πουλήσουμε το εμπόρευμά μας...

ΚΕΙΜΕΝΟ 2.

(Γκουιγιού, Κίνα, σήμερα)

Ο ήλιος έδυε πίσω από τα βουνά με τα ηλεκτρολόγια και τις οθόνες. Ο Μασούτζι περπατούσε ξυπόλητος ανασκαλεύοντας καλώδια και κινητά, σκάνερ, ηλεκτρολόγια, τσιπάκια, πλακέτες και λογιό λογιό ηλεκτρονικές σαβούρες που βρίσκονταν στοιβαγμένες σε έναν πελώριο σωρό έξω από τις παράγκες. Όταν έβλεπε κάτι που του κινούσε την προσοχή, το έβαζε στο σάκκο που κρεμόταν από τον ώμο του. Αυτό κάναμε όλοι μας. Μετά τα ξεχωρίζαμε, τα σπάγαμε, βγάζαμε τα ψήγματα χρυσού ή ασημιού που είχαν μέσα τους και τα πουλούσαμε...

- Από πού έρχονται όλα αυτά τα ηλεκτρονικά; Ρώτησε ο Μασούτζι κοιτάζοντας το θεόρατο βουνό με τις οθόνες των ηλεκτρονικών υπολογιστών.

-Πού θες να ξέρω; Μάλλον από παντού.

-Ρίγιο, λες όλα αυτά να έχουν δηλητήρια;

-Μην είσαι χαζός! Πώς σου ήρθε αυτό;

-Επειδή όταν τα καίνε μυρίζουν άσχημα κι έπειτα κάποιοι από αυτούς που τα ξεχώριζαν ή τα έκαιγαν είναι άρρωστοι.

-Πού θες να ξέρω Μασούτζι;

.....
Μια κρύα και βροχερή νύχτα, στις 2 Ιανουαρίου, ο Λι αρρώστησε βαρειά. Από το πρωί κάναμε ουρά έξω από το σπίτι για να τον δούμε... Την άλλη μέρα το μεγάλο φορτηγό ήρθε και άδειασε νέο φορτίο με ηλεκτρονικά μπάζα. Ο Μασούτζι κι εγώ περιμέναμε υπομονετικά με τα σακκούλια μας για να μαζέψουμε τα πολύτιμα εξαρτήματα. Η Ρίγιο εμφανίστηκε σέρνοντας τα πόδια της.

Πρέπει να σου μιλήσω, είπε στον Μασούτζι.

Είδες που σου τα 'λεγα; είπε εκείνος. Όλα αυτά είναι δηλητήρια, γι' αυτό αρρώστησε ο Λι.

Δεν μπορώ να κάνω καλά τον Λι, είπε η Ρίγιο.

Το ξέρω, είπε ο Μασούτζι...

Στις 19 Ιουνίου ο Λι πέθανε. Τα μαγικά της δεν ήταν αρκετά για να τον κρατήσουν στη ζωή. Η Ρίγιο ήξερε πως δεν υπάρχει αυτό που λέγεται μαγεία, πέρα ίσως από ένα ηλιοβασιλέμα στη Σαγκάη, ή τη θέληση ενός ανθρώπου, ή μια φλογερή αγάπη, πράγματα δηλαδή που είχε διαβάσει στα βιβλία και που θα διαπίστωνε και η ίδια αργότερα...

Σημείωση της συγγραφέως:

Η πόλη Γκουιγιού της νότιας Κίνας είναι ένα μεγάλο νεκροταφείο ηλεκτρονικών υπολογιστών. Εκεί καταλήγουν κάθε μέρα, λαθραία, χιλιάδες υπολογιστές: τεμαχίζονται, πλένονται σε όξινα λουτρά και καίγονται για να αποσπαστούν τα πολύτιμα υλικά που περιέχουν. Οι υπολογιστές μολύνουν το έδαφος και το νερό των ποταμών με υδράργυρο, χρώμιο, κοβάλτιο, κάδμιο και ο αέρας μυρίζει χημικά. Εκατοντάδες άνθρωποι αρρωσταίνουν και πεθαίνουν εξαιτίας αυτής της ηλεκτρονικής χωματερής.

(Τα παραπάνω δύο κείμενα αποτελούν αποσπάσματα από το βιβλίο της Ελένης Κατσαμά, Κοσμοδρόμιο, εκδ. Πατάκη)

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Πότε διαδραματίζεται η ιστορία των παιδιών;
2. Σε ποιες χώρες;
3. Ποια είναι η ηλικία τους; (αν δεν προκύπτει από το κείμενο γράψτε την ηλικία στην οποία πιστεύετε εσείς ότι είναι)
4. Σε ποιες δουλειές εργάζονται;
5. Για ποιους λόγους εργάζονται;
6. Ποιες είναι οι συνθήκες εργασίας τους;
7. Ποια είναι η αμοιβή τους; (αν υπάρχει)
8. Ποια δικαιώματα πιστεύετε ότι στερούνται;

A collection of colorful brackets and symbols for writing answers, including pairs of square and round brackets in various colors (yellow, red, purple, blue, green, orange, black, pink, grey) and single square and round brackets.